THE ADVERB – PRAGMATIC SIGN IN THE PRESENT ROMANIAN POLITICAL DISCOURSE

Daniela Dascalu (Giugariu)
PhD Student, "Al. Ioan Cuza" University of Iași

Abstract: Although it is not a part of flexible speech, the adverb can present and analyze from different perspectives, offering a particular aspect to the class to which it belongs. This study presents the pragmatic aspects of the adverb used in the current Romanian political discourse. It will be noticed that adverbs - pragmatic marks have different roles (concession, agreement, reformulation, introducing a theme of discourse, conclusion, confirmation, correction, disagreement etc.), depending on the context in which they are found.

Keywords: adverb, political discourse, pragmatic mark, pragmatic function

Orice comunicare verbală este orientată spre un anumit scop. Pentru a identifica sensul unui enunț și scopul pentru care acesta a fost emis, este necesar a se cunoaște contextul.

Mărcile pragmatice conțin informații pragmatice, care nu se află în formele lingvistice ale comunicării și care transmit intențiile comunicative ale vorbitorului. Luându-se în considerare funcția pe care o îndeplinesc adverbele – mărci pragmatice, există :

a. mărci pragmatice ale organizării discursului: mai înainte, în primul rând, în al doilea rând, pe de o parte, pe de altă parte;
b. mărci pragmatice de solicitare a acordului: nu?, da?;
c. mărci pragmatice ale acordului: da, corect, OK, așa;
d. mărci pragmatice de receptare și achiziționare a informației: da.
e. mărci pragmatice ale concesiei: totuși, în orice caz;
f. mărci pragmatice reformulative: de fapt;
g. mărci pragmatice ale dezacordului: nu;
h. mărci pragmatice ale atenției: da?, bineînțeles;

Studierea mărcilor pragmatice a determinat clasificarea acestora în diverse categorii, contribuind la descifrarea sensurilor enunțurilor dintr-un discurs.

Astfel, în discursul politic românesc actual, se găsesc adverbe – mărci pragmatice, având diverse funcții pragmatice.

1. Mărci pragmatice ale organizării discursului

(MAI) ÎNAINTE

„TB: … LEgea promovată de Emil Boc Legea educației naționale + prevede în mod expres ++ ca: directorii de școli + să nu mai fie membri de partid <R ceea ce dumneavoastră domnu' Antonescu tocmai susțineați mai înainte R> că: + să fie membri de partid dar ++ să:: nu conteze cine-i ministru."

„TB: El va fi + în funcţia de la Cotroceni + parteneru' celor despre care v-am vorbit mai înainte."

Adverbul realizează legătura cu ideile enunțate înainte de a se emite un nou mesaj. Receptorul dorește să coreleze mesajul lingvistic pe care urmează să îl emită cu mesajul transmis anterior de către adversarul său. În ceea ce privește tipul de limbaj căruia îi este

BDD-A28615 © 2018 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:00:53 UTC)

specifică această formulare, se observă că face parte din limbajul oral, în comparație cu „mai sus" tipic limbajului scris.

ÎN PRIMUL RÂND/ ÎN AL DOILEA RÂND

„CA: dupa părerea mea există câteva lucruri pe care tre' să le înţelegem şi să le FAcem + ca să arăTĂM într-adevăr că educaţia este prioritate naţională. În primul rând să înţelegem sisTEmul↓ pe baza Pactului Naţional pentru Educaţie↓ care e-un lucru <MARC bun MARC> pe care l-am semnat şi noi "

„MG: În al doilea rând princiPAla + obligaţie a viitoarei guvernări↓ + şi-am să fiu alături de această guvernare cu tot ceea ce pot↓ şi cu toate relaţiile în plan intern şi internaţional pe care le am↓ + este o LUPtă energică pentru salVArea locurilor de muncă."

Locuțiunile adverbiale sunt mărci discursive de ierarhizare a ideilor discursului omului politic.

PE DE O PARTE/ PE DE ALTĂ PARTE

„TB: <MARC Un pilon MARC> înseamnă finanţarea rezervei + Băncii Naţionale pentru a putea menŢIne + RAta + leu euro↓ la: + o rată CONvenabilă pe de-o parte exportatorilor↓ pe de altă parte salariaţilor↓ iar al doilea pilon a fost legat de + /ă: finanţarea deficitului bugetului de stat pentru a se putea plăti salarii↓ pensii↓ investiţii."

Locuțiunile adverbiale mențin o anumită ordine în discursul politicianului.

2. Mărci pragmatice ale concesiei

TOTUȘI

„EB: Totuşi acest Cod penal + rămâne cu unele limite. Aş fi vrut să spun cu toată convingerea că este un nou Cod penal. Nu este în totalitate un nou Cod penal."

Adverbul de concesie introduce regretul politicianului cu privire la structura Codului penal, dar arată și starea de satisfacție a acestuia, întrucât încearcă să propună unele schimbări pe care le crede elementare.

ÎN ORICE CAZ

„TB: În orice caz↓ vreau să-ţi spun + mesaju'. Mesaju' este că: din SUflet mi-aş dori↓ + şi-ar trebui să ne dorim amândoi↓ + ca ce este în acest coş↓ + să se poată găsi↓ + în CÂT mai puţini ani↓ + şi pe masa românilor."

„CA: Şi eu cred că <MARC aici MARC> un nou preşedinte cu o nouă atitudine cu o NOuă acţiune politică↑ poate să le dea↑ această încredere. În orice caz↓ dezamăgirea↑ + pe care o înţeleg↓ + am încercat-o fiecare dintre noi în diferite momente din viaţă↓ pe motive politice sau nu↓ dezamăgirea↑ nu e niciodată o scuză↑ pentru inacţiune."

Locuțiunea adverbială transmite ideea că există alternative pentru rezolvarea unor situații dificile.

3. Mărci pragmatice ale acordului

DA

„MG: < R Haideți să facem o legătură cu Domnia Sa. R>

TB: Da vă rog."

Marcă pragmatică fatică, exprimă acordul lui Traian Băsescu față de ideea pe care o are Mircea Geoană. Poate exprima și ironia acestuia în momentul în care aude ce spune adversarul său politic, convins fiind că nu va răspunde persoana la care se face referire în timpul dezbaterii politice.

„AS: Şi ca nişte femei↑ ce suntem↓] să facem şi puţină ordine aici.

VT: Da."

Adverbul este marcă pragmatică ce exprimă faptul că vorbitorii sunt de acord cu ideile emise de către ceilalți participanți la dezbaterea politică.

CORECT

„MB: fiindcă Constituţia interzice mandatul imperativ. Da' IArăşi↓ eu nu cred că NUmai printr-o astfel de interdicţie rezolvăm proBLEma.

BDD-A28615 © 2018 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:00:53 UTC)

VP: <P Corect. P>"
Adverbul transmite acordul politicianului cu privire la enunțul emis de către antevorbitor.
AȘA
„TB: Dumnezeu dă↓ da' nu bagă în traistă↓ domnu':: Antonescu. (râsete şi aplauze în sală)
CA: Aşa e."
Adverbul este o marcă pragmatică de confirmare a spuselor interlocutorului.
OK
CA: <F căpuŞAT toată ŢAra asta↑ F>]
EB: Spune Crin Antonescu în această seară. OK.

4. Mărci pragmatice ale atenției
DA
„MM: Domnule Antonescu↓ un român care vă votează//
CA: Da?
MM: speră că va scădea cota unică↓ aşa cum aţi promis în program."
Adverbul transmite curiozitatea și interesul politicianului.
BINEÎNȚELES
„RA: în sensul în care sânt↑ R> sânt↑ + echipe de [monitorizare] care vin în ţară.
MM: [Bine'nţeles.]"
Adverbul transmite tratarea cu indiferență a mesajului emis de către RA. Repetiția acestuia generează incredibilitate din partea auditoriului.

5. Mărci pragmatice ale solicitării acordului
DA?
„EB: prin a- prin aprobare taCItă↓ <R ca să vedeţi de ce-i bun bicameralismu'↓ R> da?
VP: De acord."
NU?
„VT: Da vă rog. Nu sânt frumoase↑] şi de bun gust?
AS: Sânt frumoase. Nu sânt mită↓ nu? pentru ziarişti.
Adverbele da?, nu? sunt mărci pragmatice de solicitare a acordului interlocutorului, utilizate de către vorbitor.
6. Mărci pragmatice ale dezacordului
NU
„MB: e:‖ În primu' rând↓ vedeţi↓ noi SÂNtem↑ în relaţii foarte bune. Şi apropo de reciprocitate↓ + dumneavoastră↑ mă apostrofaţi ca:↑ + [domnu' BEla.
CMA: Nu↓ mă iertaţi.] [Nu nu."
7. Mărci pragmatice reformulative
DE FAPT
„EB: /Ă Din nefericire□ reprezintă o primă brEşă□ de fapt + este un bulevard mAre□ care se deschide acum□ în:: distrugerea Legii anticorupţie o sută şaizeci şi unu□ pe care + Parlamentul României a adoptat-o."
Locuțiunea adverbială rectificativă contribuie la clarificarea informației transmise, stabilind o relație între enunțuri.
Concluzii
În studiul de față, s-a intenționat a se pune în lumină rolurile adverbului privit din perspectivă pragmatică, utilizat în discursul politic românesc actual. S-au folosit corpusurile avute la dispoziție, pentru a susține faptul că în discursul politic românesc actual sunt prezente adverbe – mărci pragmatice, îndeplinind roluri pragmatice, precum: solicitarea acordului, exprimarea acordului sau a dezacordului, reformularea unor idei, concesia, marcarea atenției interlocutorului la dezbaterea politică, ordonarea ideilor în discurs.

BDD-A28615 © 2018 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:00:53 UTC)

BIBLIOGRAPHY

1. Fraser, Bruce, Pragmatic markers, în Pragmatics, Volume 6, Issue 2 (1996), p. 167-190, https://benjamins.com/online/prag/pdf/af0d5173-0b88-4d7d-8e1b-03dc2d5c8cc7/prag.6.2/prag.6.2.03fra.pdf.
2. Guțu Romalo, Valeria, Gramatica limbii române, Editura Academiei Române, vol. II, București, 2008.
3. Hoarță Cărăușu, Luminița, Elemente de analiză a structurii conversației, Editura „Cermi", Iași, 2003.
4. Hoarță Cărăușu, Luminița, Teorii și practici ale comunicării, Editura „Cermi", Iași, 2008.
5. Ștefănescu, Ariadna, Conectori pragmatici, Editura Universității din București, București, 2007.

Surse electronice

http://www.cdep.ro/.

https://dexonline.ro/.

Corpusuri

Hoarță-Cărăușu, Luminița (coordonator), Corpus de limbă română vorbită actuală nedialectală, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza" Iași, 2013.

Ședința Camerei Deputaților din 30 martie 2004, Emil Boc – EB, PDL.

Ședința Camerei Deputaților din 23 martie 2004, Emil Boc – EB, PDL.

BDD-A28615 © 2018 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:00:53 UTC)